

РЕШЕНИЕ

№ 1605

гр. София, 05.03.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 21.02.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Диана Стамболова

ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов

Златка Илиева

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **511** по описа за **2020** година докладвано от съдия Владимир Николов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, ал. 1, изр. II от ЗАНН.

С решение от 09. 12. 2019 г. по НАХД № 5208 / 2019 г., Софийски районен съд, НО, 20 състав е отменил наказателно постановление (НП) № 22-005627 от 08. 03. 2019 г., издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда” - С., с което на [фирма], е наложена имуществена санкция в размер на 3000 лв., на основание чл. 414, ал. 3 от КТ, за нарушение на чл. 62, ал. 1, във връзка с чл. 1, ал. 2 от КТ.

Срещу така постановеното решение е постъпила в срок касационна жалба от директора на Дирекция „Инспекция по труда” - С., с която се моли да бъде отменено решението на СРС като неправилно поради нарушение на материалния закон.

В съдебно заседание касационният жалбоподател, чрез процесуалния си представител, поддържа жалбата по изложените в нея съображения. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът, чрез писмен отговор оспрова касационната жалба и моли да се остави в сила решението на СРС.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за основателна.

Административен съд София – град, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

За да постанови решението си, въззивния съд е събрал като доказателства по делото

показанията на актосъставителя Ю. Д. и писмените доказателства, представени с наказателното постановление.

Пред настоящата инстанция не са представени нови писмени доказателства.

Установено е, че на 17. 01. 2019 г., е извършена проверка от служители на Дирекция „Инспекция по труда” – С. за спазване на трудовото законодателство в строителен обект, находящ се в [населено място], м. „Ц. шосе-Караулката, изпълняван от [фирма]. За извършената проверка е съставен протокол в присъствието на представители на дружеството, като за отстраняване на констатираните нарушения са дадени задължителни предписания. В протокола за извършена проверка, е констатирано, че лицето С. К. К. работи в дружеството като общ работник, без наличието на писмен трудов договор.

На 24. 01. 2019 г. е съставен акт за установяване на административно нарушение на [фирма], в който нарушението било квалифицирано като такова на чл. 62, ал. 1, във връзка с чл. 1, ал. 2 от КТ.

В срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН са постъпили писмени възражения.

Въз основа на така съставения АУАН, е издадено и обжалваното НП № 22-005627 от 08. 03. 2019 г. от директора на Дирекция „Инспекция по труда” – С..

Настоящият състав счита, че районния съд след като правилно е установил конкретната фактическа обстановка, е постановил решението си в нарушение на материалния закон.

Видно е, че при извършената проверка, лицето е заварено да работи без трудов договор, за което е налице саморъчно попълнена декларация. В хода на административно-наказателното производство е представен граждански договор за изработка от 04. 01. 2019 г., като се твърди, че се касае за извършването на конкретна работа.

В същото време, от страна на районния съд е посочено, че са налице множество нарушения при издаването на процесното НП, поради което е отменил същото.

Неправилно от страна на СРС е прието, че е налице разминаване във фактическото описание на нарушението и в правната му квалификация. В НП е посочено, че дружеството не е сключило трудов договор със С. К., с което не е уредило като трудови отношенията по предоставяне на работна сила от лицето. Така описаното нарушение напълно съответства на нормите посочени като нарушени - чл. 62, ал. 1, в привръзката с чл. 1, ал. 2 от КТ, като това е направено още с издаването на АУАН.

Неоснователно се сочи във въззивното решение също така, че не бил мотивиран размера на санкцията, тъй като такива мотиви са изложени в НП, защо е наложена санкция над минималния размер.

Също така неправилно се сочи, че не са обсъдени подадените от дружеството възражения, тъй като това не е съществено нарушение и освен това в НП изрично се сочи, че са обсъдени подадените възражения, макар и действително да няма изложени конкретни съображения във връзка с тях.

При така установеното, касационният съд намира, че атакуваното решение е незаконосъобразно, поради което следва да бъде отменено и доколкото е установена фактическата обстановка делото решено по същество, като бъде потвърдено издаденото наказателно постановление.

Видно е, че при извършената проверка е установено лицето да полага труд, без наличието на сключен трудов договор. В същото време, така престирания труд, не попада в приложното поле на представения договор за изработка, тъй като в същия

няма посочен резултат, който следва да бъде постигнат. Така посочените в него задължения сочат на периодичност и повтаряемост на задълженията, поради което тези отношения е следвало да се регулират като трудови.

Видно е също така, че на лицето е извършен начален инструктаж и са предоставени лични предпазни средства.

Видно и от попълнената от К. декларация същия сочи за установено работно време, обедна и седмична почивка, както и уговорено трудово възнаграждението, поради което безспорно е налице престирание на работна сила, а не предоставяне на готов резултат.

При тази фактическа обстановка настоящият състав намира, че е осъществен състава на административно нарушение, за което е наложено административно наказание, поради което следва да се отмени решението на СРС и да се потвърди НП.

В същото време, макар и да е прието от страна на административнонаказващия орган, че следва да се наложи санкция над законоустановения минимум, в случая такива предпоставки не са налице. Видно е, че това е първото нарушение на лицето, а също така не са налице никакви утежняващи отговорността обстоятелства, поради което санкцията следва да се намали до минимум.

При този изход на спора и с оглед направеното искане на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, съдът намира същото за основателно. Съгласно чл. 63, ал. 5 от ЗАНН (нова – ДВ, бр. 94 от 29. 11. 2019 г. и в сила към приключване на устните състезания), в полза на юридически лица или еднолични търговци се присъжда и възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт. Размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ. На основание чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, възнаграждението за защита в производства по Закона за административните нарушения и наказания е от 80 до 120 лв., поради което съдът намира, че следва да се присъди такова в определения от закона минимум.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. II от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София-град - XV касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение от 09. 12. 2019 г. по НАХД № 5208 / 2019 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение - 20 състав.

ИЗМЕНЯ наказателно постановление № 22-005627 от 08. 03. 2019 г., издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда” С., с което на [фирма], [населено място], ЕИК[ЕИК], е наложена имуществена санкция в размер на 3 000 лв., като НАМАЛЯВА размера на същата на 1 500 (хиляда и петстотин) лева.

ОСЪЖДА [фирма], [населено място], бул. „България” № 49А, ет. 2, офис 1, ЕИК[ЕИК], да заплати на Дирекция „Инспекция по труда” С. - С., [улица], юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 (осемдесет) лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

